

Festival
internacional
de poesia

10^a
edició
2022

Horts de Poesia

Sant Vicenç dels Horts

Dissabte
10 de setembre
a les 22 h

Plaça de la Vila

Una dècada d'Horts de Poesia

Enguany celebrem una dècada del Festival internacional de poesia de Sant Vicenç dels Horts. Han estat anys de cavar sentiments, compostar emocions, semblar curiositats, regar inquietuds, porgar neguits, recollir fruits.

Conrear poesia necessita dedicació, com qualsevol altre conreu. Cal prestar atenció al cel i a la terra, perquè cap collita està en mans d'un factor únic, sinó que és la combinació d'elements la que en determina el resultat: l'aigua justa, la temperatura adient, la gelada oportuna... són peces d'un cicle finit i constant. El Festival Horts de Poesia és la celebració de tota aquesta feina, l'esdeveniment que aplega a Sant Vicenç dels Horts la pagesia de les lletres.

Deu anys de festival han servit per madurar, celebrar la collita, compartir esqueixos i, sobretot, fer planter. La feina, aquesta nit, està feta. Ara és moment de tastar paraules i descobrir sons nous. Demà tornarem a remoure poemes amb les mans.

Paqui
Capellades
*Regidora
de Promoció
de la ciutat*

Miguel
Comino
Alcalde

Isidre
Bautista
*Regidor
de Cultura*

Sense por ni complaença

Una nit de dissabte de juliol de 2012 vam començar aquesta aventura anomenada Horts de Poesia. Des d'aleshores, cada estiu hem reservat cita amb poetes d'orígens, estils, idees i estètiques diferents, amb la il·lusió de fer-nos ressò de les veus més representatives del nostre univers poètic. I en això estem.

Qualsevol esdeveniment literari aspira, com a mínim, a la qualitat i la continuïtat de la seva aposta. Horts de Poesia va néixer, s'ha mantingut i s'ha consolidat com un dels festivals importants del nostre país. No és poca cosa. Sumat a l'actual format del Premi Narcís Lluís i Boloix (amb un plantejament més obert i ambiciós) i a la campanya Ciutat enVers (el vessant més popular i directe de difusió de la poesia), formen un cos viu i amb una bona salut, que promet mantenir-se fort i amb vitalitat per molt temps.

Durant aquests deu anys només hem faltat a la nostra cita, per raons òbvies, el 2020. Ara mateix, tenim la sospita que el món no és millor que quan vam començar el nostre recorregut, i potser per aquest motiu és més necessari que mai trobar alguna mena de consol, complicitat, intuïció o veritat, ja sigui en forma de poema, de cançó, d'obra literària o d'obra d'art. És per això que instem els poetes que s'expressin sense por ni complaença, que exerceixin una veritable resistència. Nosaltres, humilment, continuarem oferint-los el nostre escenari perquè puguin fer-ho.

Aquesta dècada poètica no hauria estat possible sense els diferents governs municipals que l'han emparat (l'actual i els dos anteriors) i que han respectat sempre la llibertat de l'equip coordinador, sense cap interferència. Tampoc sense els poetes, músics, artistes, presentadors, tècnics i tot el personal involucrat en el projecte. Ni sense el públic, que fidelment ens ha acompanyat any rere any. Gràcies a tots. Llarga vida als Horts de Poesia.

J. A. Arcediano
Jordi Boladeras
Josep Sagristà

Coordinadors d'Horts de Poesia

Jordi Julià Garriga (Sant Celoni, 1972) Poeta, assagista i professor de Teoria de la Literatura i Literatura Comparada a la Universitat Autònoma de Barcelona. Té editats més de vint llibres de poesia, els quals han merescut alguns dels premis més importants del domini lingüístic català. Aquest any ha vist publicats un assaig, *L'Odissea de Mercè Rodoreda*, i dos llibres de poesia: *L'estranya terra* (Premi Recvll) i *Elegia d'agost* (Premi Narcís Lluís i Boloix, de Sant Vicenç dels Horts).

Formiguers

Cràters fràgils d'arena
que no se sap d'on surt.
Pilons a les esquerdes.
Caus d'un talp molt menut.

Prop de porta o finestra,
tràfec d'un mercat turc.
Corrues de formigues
es creuen sense embús.

Tal com venen un dia
l'endemà s'han fet fum,
però els formiguers queden.
Volcans d'estius viscuts.

[*Elegia d'agost, Premi Narcís Lluís i Boloix 2021, Saldonar, 2022*]

Papiroflèxia

A quatre mans, anem plegant vaixells
de sécs senzills i imatge aproximada
a aquelles naus que de petits pintàvem.
Anem fent nits de flotes de paper
que llencem a la mar d'incertes vies.
Anem bufant les falses veles junts
per arribar a bon port sense naufragi.
Mentre anem oblidant tanta figura
inerta i singular, sense destí,
que els nostres dits han fet amb el seu art,
seguim plegant vaixells i els confiem
la nostra traça, i la rosa dels vents.

[*Circumstàncies adverses, Viena, 2011*]

Granes i plantes

Un home mai no escull el lloc on neix,
potser tria allà on viu, el seu estatge,
el que és, i, fins i tot, com existeix,
però és sol, terra i aigua: el seu llenguatge.

[*Gent forastera, Igitur, 2012*]

Amb l'esparver

El bosc que vas conèixer l'has vist tot arrencat,
vall, planes i carenes s'han omplert de teulats.
La llei del diner mana, i el turisme voraç
que paga tenir platja, sol i tranquil·litat.
Un esparver s'ho mira, fent guaita sobre un pal:
veu que no hi ha cap presa, que li caldrà emigrar.
Endú-te'n la meva ànima amb el teu vol forçat,
si em queda un tros de terra serà amb tu, lluny l'asfalt.

[*L'estranya terra, Pagès Editors, 2022*]

Reixats

Vam fugir de la gana, de la guerra i la por,
dels líders que ens tancaven si gosàvem dir un mot.
Vam comprar amb moltes pagues papers i anar amb camions
—com bèsties enxubades— a un punt sense retorn.
Tot el temps del viatge ens va empobrir del tot,
i en creure que arribàvem vam ser engabiats com polls.
La tanca filferrada ens deixa veure el món,
aquell que abans somiàvem i ara és una presó.

[*L'estranya terra, Pagès Editors, 2022*]

Goya Gutiérrez (Cabola Fuente - Saragossa, 1954). Resideix a Castelldefels (Baix Llobregat). És poeta i escriptora. Llicenciada en Filologia Hispànica per la Universitat de Barcelona (UB). Ha estat professora titular d'institut impartint l'assignatura de llengua i literatura castellanès. És coeditora i directora de la revista literària *Alga* des de fa dinou anys, www.castelldefels.org/alga, editada en format imprès en paper i digital.

Ha publicat les plaquettes *Regresar* (Barcelona, 1995) i *Desde la oscuridad/From the darkness* (Barcelona, 2014), i els poemaris *De mares y espumas* (Barcelona, 2001), *La mirada y el viaje* (Barcelona, 2004), *El cantar de las amantes* (Barcelona, 2006), *Ánforas* (Madrid, 2009), *Hacia lo abierto* (Barcelona, 2011) *Grietas de luz* (Mèxic-Madrid, 2015), *Y a pesar de la niebla* (Barcelona, 2018) i *Lugares que amar* (Barcelona, 2022), així com la novel·la *Seres circulares* (Ebook, 2019).

La revista *Ínsula* 832 d'abril de 2016 va considerar *Grietas de luz* (Vaso-Roto) com un dels millors poemaris recomanats, entre els publicats l'any 2015.

Els seus poemes, narracions i comentaris crítics han estat publicats en nombroses revistes. La seva obra poètica ha estat inclosa en més d'una trentena d'antologies. Ha participat com a convidada en diversos festivals de poesia nacionals i internacionals. Poemes seus han estat traduïts al català, romanès, italià i anglès. (www.goya-gutierrez-lanero.com)

El absurdo a veces llama
con sus nudillos a mi puerta y yo le abro,
con sus uñas rasga el dosel de seda
de mis palabras que se agitan
como quien sueña bajo sus pies
romperse un puente, y eso está bien,
pero me hace oír sus ecos
hacia la entraña cegada del largo túnel
que no enlaza con nada, entonces
me aferro a las alas de otros mundos
que me rescatan hacia fuera,
intento sentir el reverbero de otras luces
y sombras, de otros cosmos
que yacen sobre la mesa entre sus páginas
abiertas al azar, y yo las hago mías
y consigo vibrar y expulsar los demonios
que nos tientan con sus labios vacíos.

[*Y a pesar de la niebla*,
In-Verso ediciones, 2022]

(Fragment)

(...)

Oh mar, oh mirada abisal, oh bóveda
azul-nacarada
de cenefas blancas, que orlan a veces el infierno,
oh corazón de olas que laten y que miden
lo vital y lo febril del mundo.
Inmensidad colmada y mancillada por quienes
como tantos comemos de tu fiera
y tu profunda boca.

Vientre que nos sostiene y nos sumerge,
que nos ciega
y nos brota igual que la palabra surgiendo
de lo oscuro,
estelas espumosas que nos guían hasta
el confín de la vida y el origen.

[*Lugares que amar*,
In-Verso ediciones, 2022]

Anna Gual (Vilafranca del Penedès, 1986). Llicenciada en Comunicació Audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra, màster en Gestió Cultural a la Universitat de Barcelona i màster en Direcció de Marketing a ESIC. Ha publicat vuit poemaris: *Implosions* (LaBreu Edicions, 2008), *L'ésser solar* (Leonard Muntaner Editor, 2013; Premi Pare Colom de poesia), *Símbol 47* (LaBreu Edicions, 2015), *Molsa* (AdiA Edicions, 2016; Premi Bernat Vidal i Tomàs), *El tubercle* (Editorial 3i4, 2016; Premi Senyoriu Ausiàs March), *Altres semideus* (LaBreu Edicions, 2019), *Ameba* (Llibres del Segle, 2020; Premi Cadaqués a Rosa Leveroni) i *Les ocultacions* (Proa, 2022; Premi Miquel de Palol de poesia). En altres llengües ha sortit *Innombrable* (Stendhal Books, 2020), una antologia bilingüe de tota la seva obra poètica traduïda al castellà per Miriam Reyes. També ha vist la llum *Implosions*, la traducció al francès del llibre homònim feta per François-Michel Durazzo (Lanskine Éditions, 2021) i *Il tubero*, la traducció a l'italià d'*El tubercle* feta pel traductor Francesco Esposito (Ensemble Edizioni, 2022). Alguns dels seus poemes formen part d'antologies publicades a Anglaterra, França, Brasil, Croàcia, Rússia, Eslovènia, Colòmbia i Espanya. La seva obra està marcada per l'interès per la imatge i el llenguatge i hi apareixen temàtiques com la natura, el cos i la maternitat. Poemes seus han estat musicats per Judit Nedderman, Anaïs Vila, Agnès Algueró, Carola Oritz i l'OMAC – Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya. Actualment és Directora de Comunicació de l'Associació d'Elaboradors de Cava.

Re-re-re-besàvia

El dret a rendir-nos no és un dret,
deuries dir a algú que se m'assemblava.
És un error semàntic.
És un engany de magma.
Tots els segles són el mateix segle.
Només canvien els colors i les formes.
Els costums.
Els bacteris.
Tu sempre has habitat tots els temps.
Sempre m'has viscut a dins.
Viva i morta, a la vegada.
Amb l'ànim de qui empeny,
descalça,
un carruatge.

[*Altres semideus*, LaBreu Edicions, 2019]

L'hivernar de l'ós

Em vaig enamorar
del cordó umbilical.
Em donava els requeriments,
me'ls ofería a la boca.
Ara visc en l'enyor perpetu
de totes les vides
a què m'hauria pogut amarrar
amb aquell conducte
de carn i visions.
La meva mare
encara no sap
de les pintures rupestres
que li vaig dibuixar
a la paret uterina.

[*El tubercle*, 3i4 Edicions, 2016]

Jaume C. Pons Alorda Va néixer a Caimari el 22 de novembre de 1984 i viu a Vilafranca del Penedès. Llicenciat en Filologia Anglesa a la Universitat de les Illes Balears i màsters en Teoria de la Literatura i Literatura Comparada i en Gestió Cultural. És escriptor, traductor, editor i professor d'escriptura creativa. Amb *Cilici*, poemari central de la trilogia *Tots els sepulcres* (LaBreu Edicions, 2015), va aconseguir el Premi Ciutat de Palma Joan Alcover de Poesia, el Premi Bartomeu Rosselló-Pòrcel i el Premi El Temps de les Cireres. També ha publicat *Cala foc als ossos* (Terrícola, 2016), *Era* (LaBreu Edicions, 2018), *Riu, bèstia* (Leonard Muntaner Editor, 2021) i *Mil súmmums* (AdiA Edicions, 2022), entre d'altres. Actualment està treballant en la novel·la *Matances*, final de la trilogia iniciada amb *Faula* (Premi Pare Colom, Leonard Muntaner Editor, 2012) i continuada amb *Ciutat de Mal* (Premi Ciutat de Tarragona Pin i Soler i Finalista del Premi Òmnium, Angle Editorial, 2019). La seva traducció de les *Fulles d'herba* de Walt Whit-

man (Edicions de 1984, 2014) ha arribat a la 9a edició i va merèixer una Menció Especial del Premi Ciutat de Barcelona de Traducció, el Premi Cavall Verd Rafel Jaume i el Premi de la Crítica Serra d'Or. També ha traduït *El prelude* de William Wordsworth (Edicions de 1984, 2020), que ha estat finalista al Premi PEN i ha obtingut el Premi Nollegiu, el Premi Cavall Verd Rafel Jaume, i recentment ha aparegut l'antologia *Trenta poemes* d'Elizabeth Bishop (Flâneur, 2021). Des de fa una dècada és professor de l'Escola d'Espectura de l'Ateneu Barcelonès. El podreu trobar recomanant lectures i exaltacions a les seves xarxes socials, en diferents mitjans com *Ara Balears*, *Lletres Bàrbares*, *El Temps*, *El Temps de les Arts*, *La Veu dels Llibres* i al podcast de literatura de la Llibreria Ona, *L'Illa de Maïans*.

3 Poemes

Literadura

Cremaré
tot el que
escric.

El foc és
el millor
editor.

Manifest ètic

Per què insistiu
a parlar-me
de minúcies?

Deixeu-me en pau.

Jo només veig
immensitats.

Perpetuació del camp de batalla

La immortalitat existeix,
però dura massa poc.

[*Mil súmmums*, AdiA Edicions, 2022]

Horts de Poesia ha estat possible
gràcies a la col·laboració desinteressada de:

J. A. Arcediano

Jordi Boladeras

Josep Sagristà

